

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010086
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného F. E., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 08.02.2016, č.k. 24PP/8/2016-41, na neverejnom zasadnutí dňa 29.9.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. E., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 8.2.2016, spisová značka 24PP/8/2016 súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného F. E. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený F. E. podal na Okresný súd Trnava žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozhodnutia Okresného súdu Komárno v konaní spisová značka 1T/105/2011, v ktorom mu bol podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.2.2013, sp. zn. 3To/114/2012, uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného po premiestnení do súčasného ústavu na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, konfliktné situácie nevyvoláva. Disciplinárne odmenený bol trikrát, disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá, z dôvodov opakovanej trestnej činnosti, absencie legálnej práce, finančných prostriedkov, možno konštatovať, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania, odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a ústav na výkon trestu odňatia slobody ho odporúča podmienne prepustiť.

Súd v odôvodnení svojho uznesenia ďalej uvádza, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmieneného prepustenia a to najmä podmienku očakávania že v budúcnosti povedie riadny život. Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil tým, že súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť pri ukladaní súčasného trestu a rovnako aj pri rozhodovaní o podmienenom prepustení jeho predchádzajúce odsúdenie, ktoré nemalo mať u neho prevýchovný účel, ale on si ten trest v plnom rozsahu odpykal. Vytvoril si podmienky a aj bol preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Bol tiež disciplinárne odmenený mimoriadnym voľnom na opustenie ústavu, počas Vianoc a ako jediný sa vrátil do ústavu nie pod vplyvom alkoholu. V prípade prepustenia má už aj nezáväzný prísľub že sa bude môcť uchádzať o zamestnanie, má záujem si urobiť aj vodičské oprávnenie.

Podľa § 66 ods. 1) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu Okresného súdu Trnava, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia, teda vykonanie príslušnej časti trestu odňatia slobody, ktorou je v prípade odsúdeného jedna polovica; túto podmienku splnil dňa 2.1.2016. Rovnako správne prvostupňový súd posúdil, že odsúdený nespĺňal tú podmienku uvedenú v § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorej súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný v období rokov 1999 až 2012. Od odsúdeného nemožno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život, záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru krajského súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať proti spoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami. Podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode.

Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu len po splnení formálnych a zároveň materiálnych podmienok, ktorými sú povinnosti a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že od neho možno očakávať, že povedie riadny život.

Tu možno konštatovať, že správanie odsúdeného sa vo výkone trestu vedie k záveru, že preukázal polepšenie a to riadnym plnením si svojich povinností. Iná je však situácia pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky a to či od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Jednou z viacerých skutočností, z ktorých súd musí vychádzať pri posudzovaní tejto podmienky je aj osoba odsúdeného z hľadiska trestnej minulosti. Tu rovnako treba dať za pravdu prvostupňovému súdu, že z odpisu registra trestov možno zistiť, že odsúdený už mal možnosť v minulosti preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak dopustil sa opakovane spáchania trestných činov. Súd dospel k záveru, že celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Zároveň je tak zabezpečený ďalší z účelov trestu a to ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Aj tieto zistenia potom vedú k správny záverom o tom, že páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale jedná sa o osobu, ktorá sa dopustila závažnej trestnej činnosti, opakovane. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného F. E. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.